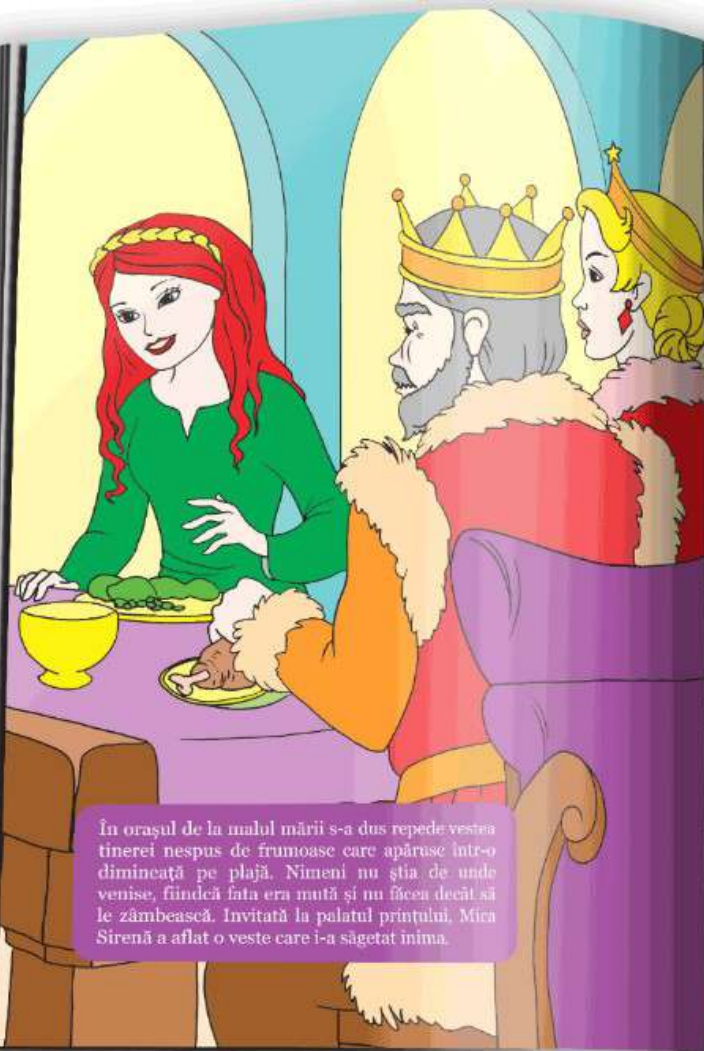

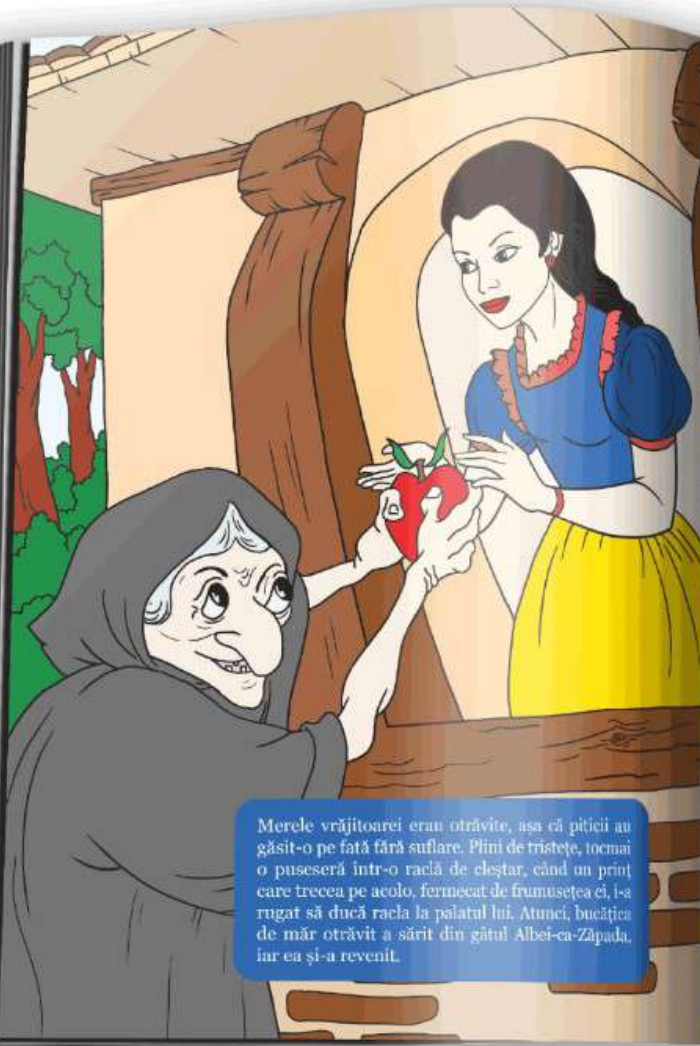
Pe fundul mării, printre corali, trăia cândva Triton, regele apelor. El avea șapte fiice, iar cea mai mică era și cea mai frumoasă dintre ele. Dar ea nu era o prințesă oarecare, ci era pe jumătate fată, pe jumătate pește. Ea și surorile sale aveau, toate, coadă și solzi – erau sirene.

În orașul de la malul mării s-a dus repede vestea tinerei nespuse de frumoase care apăruse într-o dimineată pe plajă. Nimeni nu știa de unde venise, fiindcă fata era mută și nu făcea decât să le zâmbească. Invitată la palatul prințului, Mica Sirenă a aflat o veste care i-a săgetat inima.

Merele vrăjitoarei erau otrăvite, așa că piticii au găsit-o pe fată fără suflare. Pini de tristețe, tocmai o pusese în într-o raclă de cleștar, când un prinț care trecea pe acolo, fermecat de frumusețea ei, i-a rugat să ducă racla la palatul lui. Atunci, bucată de măr otrăvit a sărit din gâtul Albei-ca-Zăpada, iar ea și-a revenit.

